

Minister har ogsaa troet, at der idetmindste bagved *Ændringsforslaget* maatte ligge skjult en Mangel paa Tillid til Dommerne, og at det vilde være uretfærdigt at udtale en saadan Dom; men derhos har han selv indrømmet, at Dommerne ogsaa ere Mennesker, at de ogsaa kunne feile, og ere de samme Usuldkommenheder og Skøbeligheder underkastede som andre Mennesker. Jeg skal bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke har udtalt eet Ord af Mistillid, hverken over Dommerne eller Politieretterne; men jeg har alene indskrænket mig til at meddele nogle af Thingets enkelte Medlemmers udtalte Domme desangaaende. Jeg har ikke anseet mig selv competent dertil. Forresten indrømmede den ærede Minister, at Politieretternes Bessaffenhed var af en saadan Art, at de havde været under Forhandling saavel i Ministeriet som i Folkethinget, om at foretage en gavnlig Forandring deri, ligesom ogsaa den ærede 3die Landsthingsmand for 8de Valgkreds (Boigt) har yttret idag, at Dommerne vare udsatte for Parternes Mistillid paa Grund af deres falske Stilling, og han tilføiede, at en Medaarstag til denne falske Stilling var den, at Dommerne selv skulle være Anklagere, og at Procesformen ved Politieretterne lider af betydelige Mangler, — alt dette tilfammentaget er det, som ligger til Grund for *Ændringsforslaget*, ingenlunde nogen oprindelig Mistillid fra Forslagsstillernes Side. — Den ærede Landsthingsmand for 4de Valgkreds (Krabbe), som forrige Gang havde stillet dette Forslag, har yttret idag, at han ikke kunde stemme for det af formelle Grunde, som og for den Fattiges Skyld, idet han meente, at det vilde befordre Forurettelser mod den Fattige. Det har været mig paafaldende at høre, at det samme Medlem, som har stillet Forslaget under anden Behandling, og altsaa maa have havt ifinde at anbefale det til Antagelse i Thinget, nu saaledes taler imod det. Jovrigt er det en besynderlig Sag, at dette Forslags Vedtagelse kunde tjene til at forurette den Fattige; thi hvorledes kan en Lovbestemmelse overhovedet siges at være et Middel til at forurette Noget, naar den forresten er rigtig? Enhver Bestemmelse i en Lov kan misbruges, og, navnlig naar Talen er

om Processer, er den Fattige ofte udsat for at blive fortrædiget af den Rige, men dette er Noget, som kan skee i alle andre Processer. — Naar det af den ærede 3die Landsthingsmand for 8de Kreds er bleven indrømmet, at det var til Skade for den Fattige, at han kunde komme til at vente otte Uger paa at komme til sin Ret, saa kunde man ligesaa godt vende Sætningen om og sige: den Fattige kunde komme til at vente otte Uger, for at faae en Dom, der ikke var ham behagelig eller fordeelagtig; da vilde det ene være et ligesaa stort Gode, som det andet vilde være et Onde. Der er blevet yttret, at det kun var saa Sager, som ikke efter den nærværende Retstilstand kunne appelleres; men jeg mener, at, selv om det kun er een eneste Sag, naar det var vitterligt, at een af Statens Borgere derved led Uret, burde der ikke være en Lovbestemmelse, som forhindrede ham i at komme til sin Ret. — Man har yttret, at der derfor var tilstrækkelig Garantie i Retsvidne-Institutionen; men det er tillige indrømmet af samme ærede Landsthingsmand, som ansøgte dette, at Garantien har tabt saare betydeligt derved, at Lønnen for Retsvidnerne er bleven nedsat, — og dette vil jeg ogsaa indrømme, ligesom jeg paa den anden Side ogsaa vil tilstaae, at det vel ikke er Dommeren, som besidder Retsvidner; men det er min Erfaring, at Dommerens Anbefaling og Erklæring har den meest afgjørende Indflydelse paa Valget af Retsvidnerne. — Man har sagt, at der ikke var Grund til at antage, at Dommerne vilde forurette nogen af Parterne; dette troer jeg heller ikke, men jeg troer, man maa indrømme, at, saaledes som Politieretterne ere beskafne og efter hvad der er udtalt af Ministeren og flere lovkyndige Medlemmer i Forsamlingen, maa man ogsaa indrømme, at Forsømmelse kan finde Sted; og at en saadan Forsømmelse kan afstedkomme Uret for en af Parterne, derom kan der ingen Tvivl være. Forresten har det været mig hjært at erfare, at, dersom Sagen falder, som jeg desværre har nogen Formodning om, den høitærede Justitsminister dog har stillet i Udfigt at ville tænke paa at fremkalde en Forandring og Forbedring med Hensyn til Politieretterne her i Landet.

Krabbe: Det gjør mig ondt, at den